тиство около него кюмбари, тѣ дигнахя го и го питаря: „Кажи ни бѣ, защо щѣхя да убиятъ“, „а бѣ нали видѣхте какъ чорбаджията щѣхя да ма удавятъ, защото казахъ на князя, да не бутна конституцията, защото тя варди отъ чорбаджиитѣ, и да ни сѫдиш тѣхъ, а ни де ние сиромаситѣ“. „А бѣ али князя кажи ти рѣчи, не казали да тѣ не бичижетъ? Защото не си казалъ нѣма ламарджия?“ питаха го събранитѣ околому кюмбари, а той имъ отговори: „Каквото ми се видѣ, като че князя е съ тѣхъ, защото извѣдя мя най-прѣвитѣ ница, нато гачи му сѫмъ направилъ нѣщо зло, ама бари му ся вдуснахъ прѣдъ толкозъ свѣтъ, да ни не мисли, че като сме кюмбари че сме и говедари сме нищо да не разбираме.“ Отъ този день именно деветий ~~Април~~ ~~Май~~ Юний роди се въпросътъ за конституцията между простото население — селяни и кюмбари, защо чорбаджиитѣ толкозъ искатъ да уничтожатъ Консти-